

Estapé respon

El Palau i el femer valencià

Fabián Estapé

—**Professor Estapé, Ricardo Costa ha plegat per l'escàndol del cas Gürtel. Però Camps roman intacte. Així és la política?**

—Ricardo Costa no ha tornat l'acta, i això vol dir que encara és diputat. Més que plegar, jo diria que li han tallat les ales. Pel que fa a Camps, cal tenir en compte que és molt més fàcil d'abatre un diputat que no un president de comunitat. I, d'una altra banda, Rajoy ha lligat el seu destí polític a aquest coi de president. Per tant, el defensarà a mort.

—**Per què les enquestes que publiquen els diaris donen majoria al PP?**

—Zapatero ho fa malament, però la gent no sap ni quina hora és. Tot plegat forma part d'una onada de joc brut en política típic d'un clima preelectoral.

—**Fèlix Millet ha quedat en llibertat amb càrrecs i sense fiança. La societat civil ha quedat sobtada, i fa la impressió que els rics difícilment paguen pels seus delictes. Teniu aquesta sensació?**

—El cas *Millet* toca els nervis sensibles de la burgesia catalana. Aquest paio ha robat als qui es deixen robar. D'aquí a pocs dies, la suma distreta per Millet passarà dels 14 milions d'euros. El Palau de la Música ha estat fins ara un refugi cívic, com Montserrat ho és dels frares. Recordeu Balzac, que, en un escrit descrivint la burgesia francesa, diu: rere una gran fortuna hi ha sempre un gran crim. Doncs ja és tot dit. Si tenim el Palau, el femer valencià i més escàndols espanyols, la conclusió és clara: tot fa pudor. Per aquest país que tenim ara no vam lluitar contra Franco!

—**Per què creieu que el cas Millet no va ser detectat abans pels responsables polítics, per desconeixença real o perquè creien que era millor no remenar una cosa que potser els podia esquitxar?**

—El femer de Millet, en la seva plenitud, no es coneixia. Perquè tenia prestigi com a gestor.

—**I allà on va posar la grapa Millet, va quedar empastifat. Per exemple, Agrupació Mútua, ara intervinguda per l'estat. Creieu que se'n pot reconduir l'activitat i netejar-ne els comptes?**

—El senyor Carlos Ocaña prepara un equip de neteja a fons perquè no caigui en mans privades. L'avantatge és que hi ha 300.000 socis que ara es caguen en tot, i suposo que faran pressió.

—**Penseu que després d'Agrupació Mútua poden venir més entitats en una situació similar?**

—Començaria a posar lupa a les caixes, les fusionades i les fusionables.

—**Professor, podeu fer una primera valoració dels pressuposts generals de l'estat presentats pel PSOE?**

—Ho estudio en detall. En parlarem més tard.

—**En qualsevol cas, el sempre fidel PNB i Coalició Canària ja n'han garantit l'aprovació...**

—No tindrà problemes, el PSOE. Però mentrestant en Duran demana ajuda a Obama, a la UE i a Déu perquè el facin ministre. I el xicot s'hi esforça, al Congrés!

—**A Elena Salgado li diuen que vol imitar Solbes, però que no li arriba ni a la sola de la sabata. Quin perfil té Salgado?**

—S'ha d'esforçar més. És evident que, tècnicament, és molt difícil d'imitar Solbes. Cristóbal Montoro també l'intenta imitar, i la caga sempre.

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Elinor Ostrom

El premi Nobel d'economia d'enguany ha estat una sorpresa agradable. Ara que la situació de l'economia preocupa molts ciutadans i que sentim i llegim crítiques a la manca d'eines de previsió per part dels economistes professionals, que la senyora Elinor Ostrom rebi el premi més prestigiós s'ha d'interpretar com un senyal d'optimisme i d'encoratjament al treball interdisciplinari.

Efectivament, Elinor Ostrom no forma part del gremi dels economistes en sentit estRICTE. És professora de ciència política a la Universitat d'Indiana, on el 1973 va fundar, juntament amb el seu marit Vincent, el Taller de Teoria de la Política Econòmica. Van anomenar taller el seu centre de recerca perquè es van proposar —i hi han reeixit— de treballar com ho fan els artesans, és a dir, posant en comú habilitats diverses per anar construint teories que siguin cada vegada millors. Ells veuen els professors com uns artesans que van modelant el saber que transmeten.

Els Ostrom han fet avançar les ciències socials en l'anàlisi de la interacció dels humans amb els ecosistemes, en concret el comportament dels grups humans quan es troben en situacions en què ni la propietat privada ni l'autoritat estatal no indiquen com fer ús dels recursos disponibles sense malmetre la continuïtat dels processos.

El mèrit reconegut d'Elinor Ostrom està en el fet que ha sabut recuperar vells paradigmes; ha explicat perquè algunes fórmules tradicionals de cooperació com ara el Tribunal de les Aigües de València obtenen resultats més raonables que no pas la competència o la submissió.

UAB